

अथ त्रोटकम्—

सप्ताष्टनवपञ्चाङ्गं दिव्यमानुषसंश्रयम् ।

त्रोटकं नाम तत्प्राहुः प्रत्यङ्गं सविदूषकम् ॥ २७३ ॥

प्रत्यङ्गसविदूषकत्वादत्र शृङ्गारोऽङ्गी । सप्ताङ्गं यथा—स्तम्भ-
तरम्भम् । पञ्चाङ्गं यथा—विक्रमोर्वशी ।

अथ गोष्ठी—

प्राकृतैर्नवभिः पुंभिर्दशभिर्वाप्यलंकृता ।

नोदात्तवचना गोष्ठी कैशिकीवृत्तिशालिनी ॥ २७४ ॥

हीना गर्भविमर्शाभ्यां पञ्चषड्योषिदन्विता ।

कामशृङ्गारसंयुक्ता स्यादेकाङ्गविनिर्मिता ॥ २७५ ॥

यथा—रैवतमदनिका ।

अथ सट्टकम्—

सट्टकं प्राकृताशेषपाठ्यं स्यादप्रवेशकम् ।

न च विष्कम्भकोऽप्यत्र प्रचुरश्चाद्भुतो रसः ॥ २७६ ॥

अङ्का जवनिकारुयाः स्युः स्यादन्यन्नाटिकासमम् ।

यथा—कर्पूरमञ्जरी ।

अथ नाट्यरासकम्—

नाट्यरासकमेकाङ्गं बहुताललयस्थिति ॥ २७७ ॥

उदात्तनायकं तद्वत्पीठमर्दोपनायकम् ।

हास्योऽङ्ग्यत्र सशृङ्गारो नारी वासकसञ्जिका ॥ २७८ ॥

मुखनिर्वहणे संधी लास्याङ्गानि दशापि च ।

केचित्प्रतिमुखं संधिमिह नेच्छन्ति केवलम् ॥ २७९ ॥

हीनाः । ‘नायकनायिकयोः’ इत्येकशेषाभावश्चिन्त्यः ॥ त्रोटकमाह—सप्तेति ।
सप्ताहीनामन्यतमा अङ्का यत्र । दिव्यमानुषसंश्रयं दिव्यादिव्यनायकम् ॥ गोष्ठी-
माह—प्राकृतैरिति । नातिविदग्धैरित्यर्थः । पञ्चभिः षड्विधैः योषिद्विरन्विता ।
उपलक्ष्यस्यानिलत्वात्तद्रूपसिद्धिः । कामशृङ्गारः प्रागुक्तः (३५६ पृ.) ॥
सट्टकमाह—सट्टकमिति ॥ प्राकृतं संस्कृतभिन्नमशेषं पाठ्यं श्लोकादिकं यत्र ।
अन्यदङ्कसंख्यादि ॥ नाट्यरासकमाह—नाट्यरासकमिति । ‘तालः काल-

१. पञ्चेति । ‘पञ्चषस्त्रीसमन्विता’ इति साधीयान् पाठः ॥

१. ‘एव’ इत्यधिकं च-युक्तं.